

I. Diplomová práce

Student : Miroslava HAMPLOVÁ roz. Veselá

Obor : ČJ - ZSV

Téma : Idyla a Antiidyla

Viktor Fischl: Kuropění

versus

Jan Křesadlo : Zámecký pán aneb Antikuro

Oponent diplomové práce : Doc. PhDr. Dagmar Hoerná, CSc.

Posudek oponenta diplomové práce :

Diplomová práce Miroslavy Hamplové se zabývá tématem, jež se ke srovnávací interpretaci přímo nabízí: jde totiž o dvě prózy, z nichž ta druhá (J. Křesadlo: Zámecký pán aneb Antikuro) je parodickou polemikou s tou první (V. Fischl: Kuropění). Přesto, pokud je mi známo, nebylo uvedené srovnání dosud takto detailně provedeno. Diplomantka nadto – podle mého názoru velmi šťastně – podřadila svou srovnávací analýzu zastřešujícímu pojmu idyly, a tím zvolenému (přece jen poněkud speciálnímu a dílčímu) tématu dodala zobecňující rozměr.

Idyla je žánrem v české kultuře mimořádně exponovaným, avšak zejména od konce 19. století neobyčejně kontroverzně přijímaným, a to do té míry, že se k tomuto problému spontánně stáčí většina diskusí o národní identitě. Tento obecnější kulturně historický kontext však předkládaná práce příliš nereflektuje. Soustřeďuje se výhradně na podrobné srovnání tematiky i poetiky obou sledovaných děl, zejména postav, časoprostoru a autorského stylu. Svá zjištění přitom průběžně konfrontuje s žánrovým výměrem idyly. Srovnávací analýza je pečlivě provedená a kultivovaně popsaná, její zjištění však často zůstávají na úrovni základního (byť řemeslně dobře zvládnutého) popisu obou textů a jen málokdy se odváží k byt' jen dílčím interpretačním závěrům, jež by poznání obou děl a jejich autorů posunuly nad rámec již řečeného (evidentně se jí to více daří u provokativního Křesadlova textu).

Ucelenější interpretace by však po mém soudu nezbytně žádala zohlednit širší společensko- kulturní kontext, zejména návaznost obou autorů na odlišné literární tradice (u Fischla je to bezesporu tradice spirituální, u Křesadla postmoderně rouhačská), z nichž plyne i zásadně odlišný postoj ke kontroverznímu idylickému archetypu. K tomuto (jistě zajímavému a potřebnému) typologickému srovnání poskytuje diplomantka svým pečlivým popisem struktury obou děl zatím jen východisko.

Za nikoli nedůležitou přednost posuzované práce, svědčící o autorčině zodpovědném přístupu, považuji velmi dobrou úroveň práce se sekundární literaturou, projevující se zejména v až úzkostlivé (nicméně povýtce chvályhodné) potřebě přesného vymezení užitě literárně teoretické terminologie, ale i ve využití všech existujících interpretací sledovaných děl (a to včetně těch hůře dostupných).

Naproti tomu jisté rozpaky pociťuji nad zařazením úvodních biografických medailónů, jež pro mne mají nepříjemnou pachut' povinného „předzpěvu“, ne-li dokonce výplňové pasáže (kterou jinak kvalitní práce rozhodně nepotřebuje). Jiná situace by nastala, kdyby autorka tyto biografické informace propojila např. s tázáním, zda to byly (kromě jiných okolností) i životní prožitky, jež vedly jednoho autora k odporu vůči idyle a druhého naopak k jejímu uměleckému naplnění, nicméně tento (ani jiný s analyzovanými díly spjatý) problém myslím úvodní kapitola neřeší.

Práci považuji za poctivě zpracovanou a doporučuji ji k obhajobě.
Návrh klasifikace: velmi dobře

V ..... dne 9. 1. 06

.....
podpis oponenta dipl. práce